

Vězeňská služba České republiky
 Generální ředitelství Praha, Odbor správní
 Soudní 1672/1a, P.O. BOX 3, 140 67 Praha 4, ID DS: b86abcb

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Počet stran: 2
 Počet výtisků: 1 (celkem: 1)

SDĚLENÍ VE VĚCI ŽÁDOSTI O POSKYTNUTÍ INFORMACE

Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů ("povinný subjekt"), přijala prostřednictvím elektronické adresy podatelny dne [REDACTED] požadavek na poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů ("zákon o svobodném přístupu k informacím"), který podal [REDACTED] ("žadatel"); zaevidován povinným subjektem pod [REDACTED]. Žadatel se činěným podáním domáhal následujících informací (cit.):

- 1) *protokolu o vyhodnocení nabídek uchazečů, kteří podali nabídku do koncese, která byla uveřejněna na profilu zadavatele dne 24.05.2021 pod systémovým číslem N006/21/V00012951 s názvem "Drahonice - provozování kantýny"*
- 2) *protokolu o vyhodnocení nabídek uchazečů, kteří podali nabídku do koncese, která byla uveřejněna na profilu zadavatele dne 24.05.2021 pod systémovým číslem N006/21/V00012936 s názvem "Nové Sedlo - provozování kantýny"*

I.

Povinný subjekt v rámci řízení žádost ponejprve posoudil z hlediska práva na informace. V této souvislosti má za relevantní uvést:

Právo na svobodný přístup k informacím je ústavně zakotven v čl. 17 Listiny základních práv a svobod ("Listina"). Bližší úpravu "práva na informace" v českém právním řádu provádí zákon o svobodném přístupu k informacím, když upravuje základní podmínky, za nichž mají být informace poskytovány, tak podmínky přístupu k nim. Tímto způsobem se zajišťuje právo veřejnosti na informace, které mají k dispozici subjekty, jmenované v § 2 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Právo vyhledávat a šířit informace je možné omezit zákonem, půjde-li o opatření nezbytná k ochraně práv a svobod druhých, bezpečnosti státu, pro veřejnou bezpečnost, veřejné zdraví

nebo za účelem ochrany mravnosti. Podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech má každý právo na svobodu projevu; právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky. Užívání těchto práv s sebou nese povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat určitým omezením.

Rovněž Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod v čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu. Výkon svobod, nicméně může podléhat určitým omezením, které stanoví zákon a jsou nezbytné v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví, morálky, ochrany pověsti, práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo k zachování autority a nestrannosti soudní moci.

Právo na informace není neomezené a absolutní, ale nutně naráží na určitá omezení a limity. Jak uvedl Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 18. prosince 2002 (sp. zn. III. ÚS 156/02): "*právo na informace je v Listině systematicky zařazeno mezi práva politická, tedy jako prostředek účasti na politickém životě státu...Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti.*"

Vyjádřené shora povinný subjekt uzavírá tím, že jisté limity, omezení svobodného přístupu k informacím stanoví již i samotný zákon o svobodném přístupu k informacím. Např. určitá omezení stanoví úprava v ustanovení § 2 odst. 4, které zní: "*Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*"

Povinný subjekt tedy požadavek žadatele na informace musel posoudit i z hlediska právní úpravy v ustanovení § 11 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, zejména v odst. 1 písm. d). Dospěl pak v té souvislosti ke zjištění, že požadované informace nejsou z působnosti zákona o svobodném přístupu k informacím vyňaty.

Uvedený závěr potvrzují jak právní komentáře k zákonu o svobodném přístupu k informacím (Furek, Adam; Rothanzl, Lukáš: Zákon o svobodném přístupu k informacím a související předpisy. Komentář. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Linde Praha, 2012. ISBN 978-80-7201-868-0), tak publikace k otázkám praxe při poskytování informací (JUDr. RNDr. Jitka Jelínková, Ph.D. a JUDr. Miloš Tuháček, Wolters Kluwer, vydání 2017. ISBN 978-80-7552-859-9), tak rovněž Instrukce Ministerstva spravedlnosti čj. 13/2008-SOSV-SP, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění Instrukce Ministerstva spravedlnosti čj. 575/2011-OT-OSV. Současně jej potvrzuje z hlediska informovanosti veřejnosti i právní úprava v zákoně o Registru smluv; smysl a účel tohoto zákona.

II.

V souladu s § 4a zákona o svobodném přístupu k informacím se žadateli informace poskytuje následovně.

K bodu 1. a 2. se požadované dokumenty poskytují v přílohách.

